

РЕШЕНИЕ

№ 2850

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **1305** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. Д. И. от [населено място], чрез адв. М.Б. против Решение № 1250/09.12.21г на Софийски районен съд /СРС/, НО, 8ми състав по НАХД № 9016/21г, с което е потвърдено НП № Р-10-363/17.05.21г на Зам.Председател на КФН, с което му е наложено адм.наказание “глоба” в размер на 7000лв, за нарушение на чл.114б ал.1 предл.първо хипотеза втора вр. ал.2, изр.първо,предл.първо от ЗППЦК, извършено на 23.10.20г.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност и мат.незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение, като се моли за отмяната му.Сочи се, че е налице хипотезата на чл.28 от ЗАНН, а в АУАН и НП неправилно е определена датата на нарушението. Срокът за подаване на декларацията следва да се брой не от датата на избора на членове на СД, а от датата на вписването на това обстоятелство в ТР, като е налице еи нарушение по чл.42 ал.1 т.3 от ЗАНН//относно реквизити на АУАН/.Санкцията в мин.размер от 7000лв също се явява прекомерна.В съд.заседание адв. Б. поддържа жалбата, не претендира разноски.

Ответникът – КФН се представлява в съд.заседание от юрк.Л., като оспорва жалбата като недоказана и неоснователна, моли за отхвърлянето ѝ и потвърждаване на въззивното решение, както за и присъждане на юрк.възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за

неоснователност на жалбата и моли за оставяне в сила на въззивното решение.

По силата на препращащата норма на чл. 63 ал. 1 от ЗАНН жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, при спазване изискванията на АПК относно касационното обжалване, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение от категорията на чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл.63 ал.1, от ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл. 348 ал.1 от НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл.218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд и за явна несправедливост на наложеното наказание Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания.

Съдът счита решението на първоинстанционния съд за валидно и допустимо, както и за мат.законосъобразно, по следните съображения:

Касаторът не оспорва установените факти - относно дължимостта и датата на депозиране на декларация, като нарушението е безспорно установено и се подкрепя от доказателствата по делото.Претенцията му за неправилно определена начална дата за подаване на декларацията/а оттам- и за неправилно определена дата на нарушението/ е неоснователно, доколкото само за трети лица/а той не е трето лице/- вписването в ТР има меродавна дата относно вписаните обстоятелства и става противопоставимо спрямо третите лица/избор на членове на СД на ЮЛ/.Спрямо самия касатор обаче не вписването в ТР, а датата на избора му за член на СД се явява правопораждащия факт и считано от тази дата започва да тече срока за депозиране на декларация.На 15.10.20г касаторът е избран за член на СД на публично дружество, като на осн. чл. 114б ал.2 от ЗППЦК- от тази дата тече 7мо дневен срок за деклариране на обстоятелствата по чл.114б ал.1- пред КФН /”от избирането им”/.На 22.10.20г е изтекъл срока, декларация не е депозирана, като на 23.10.22г вече е налице извършено нарушение.Датата на нарушението е правилно определена. Не са налице предпоставки по чл.28 от ЗАНН- доколкото проц.нарушение не се отличава с по-ниска степен на общ.опасност от всички останали нарушения от този вид. Санкцията е наложена в мин.размер, поради което няма начин да бъде намалена/законодателят е преценил, че размерът ѝ е справедлив/.Декларацията е подадена едва на 04.12.20г, след съставянето на АУАН.

При този изход на спора/неоснователност на кас.жалба/, на ответника следва да се присъди юрк.възнаграждение в мин.размер по чл.27е от НЗПП-80лв.

Водим от горното и на основание чл.221 ал.2 от АПК,К..състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1250/09.12.21г на Софийски районен съд /СРС/, НО, 8ми състав по НАХД № 9016/21г.

ОСЪЖДА И. Д. И. от [населено място] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80лв/осемдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РРЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: